

Telecí, 2.12.18, 1. adventní, VP

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.
INTROIT Ž 24, 7-10
PÍSEŇ 638 Díky za toto krásné ráno

VSTUPNÍ MODLITBA

Děkujeme ti, náš Pane Ježíši Kriste, za království, se kterým jsi za námi přišel, od Boha poslán. Děkujeme, že smíme vnímat, jak nebeské království začalo, jak roste a působí i dnes. Věříme také, že přijdeš znovu, abys Boží království ustanovil v plnosti a abys v něm na věky v jednotě s Otcem kraloval. Smíme z toho čerpat sílu a naději. Přijmi za to naši vděčnost a chválu.

Máme na mysli ty, kteří tuto osvobozující a posilující zvěst dosud nepoznali, stejně jako ty, kterým již zevšedněla nebo zlhostejněla. Smiluj se i nad těmi, kdo ji zavrhl.

Prosíme, přicházej v Duchu svatém i dnes do tohoto našeho shromáždění, aby nás nedokonalé, slabé a klesající přemáhalo a znovu stavělo na nohy tvé oslovení.

Tobě, náš Pane a Králi, a skrze tebe i Bohu Otcí, ať zní naše chvalozpěvy a děkování: Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech! Amen

I. ČTENÍ / Za 9, 9-10

PÍSEŇ 648 Kristus je má síla

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Náš Pane Ježíši Kriste, tvé království není z tohoto světa, ale má sílu a moc proměňovat tento náš svět k lepšímu, k dobrému místu pro život. Dej, ať je nám blíž, jak o to chceme i nyní prosit.

Prosíme, přicházej do našich temnot a přinášej Boží světlo lásky, pravdy, života.

Prosíme, přicházej za osamocenými a buď jim nablízku, posílej své učedníky, aby tvou blízkost ztělesnili a učinili viditelnou.

Prosíme, přicházej ke své církvi a veď ji k poslušnosti svého vedení, aby v naší společnosti sloužila k větší chvále Boží.

Prosíme, přicházej do konfliktů a bojů a přinášej svůj pokoj dalece převyšující každé naše pomýšlení.

Prosíme, přicházej tam, kde pro všední starosti není čas na ztišení, na odpočnutí. Dávej poznat, že všechn svůj čas máme od Boha a můžeme si díky jeho péči dovolit mu sedmý díl svého času věnovat.

Prosíme, přicházej i k lidem spokojeným a dej pochopit, že ve víře mohou nalézt obohacení všichni, i ti, kdo jsou šťastní a úspěšní.

Jsou i prosby, které nezazněly nahlas, ale ony znějí v našich srdcích. Tobě svá srdce otvíráme, a tak o těchto prosbách víš, s důvěrou ti je tedy odevzdáváme.

Ve tvém jménu pak společně k Bohu voláme: Otče náš...

III. ČTENÍ (POSLÁNÍ) Ř 13, 11-14

POŽEHNÁNÍ Sám Bůh pokoje, necht' vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Amen

PÍSEŇ 489 Tvé požehnání

II. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) / Mt 21, 1-9

Milí přátelé v Kristu,

přítomnost existuje a ne, že ne. Právě teď, a právě dnes přichází adventní doba, čas očekávání a příprav na blížící se vánoční svátky a spolu s ní příchod našeho Pána a Spasitele Krista Ježíše. Už je to tady, už je to tak, budeme v příštích čtyřech nedělích s nadějí čekat a on bude stále přicházet, bude nám přítomen víc a víc, už i je na cestě k nám. Už v podstatě je mezi námi, kdykoli se shromáždíme v jeho jménu a je jen na nás, jak a s čím ho mezi sebou přivítáme.

My čekáme, kdy zavítáš, tvůj příchod vyhlížíme, dalo by se říct. Pravda je však ta, že ještě, než k nám skutečně dojde a my se ho dočkáme a ne, že ne, musíme si projít tím, čím si prošli i všichni lidé před námi, totiž postupnými kroky až sem, až k nám. Nejprve však začneme jeho vjezdem do Jeruzaléma, kde tak nějak začal i on.

Ale ještě, než se k němu dostaneme, posílá i sám Ježíš dva své učedníky, aby mu z jedné vsi, která byla před nimi, odvázali a přivedli tam nalezenou přivázanou oslici a s ní oslátko a kdyby se jich někdo zeptal, rovnou ať mu odpoví, že je Pán potřebuje a hned je pošle zpět. Že si je půjčuje jen na chvíli a co nevidět je tam zase vrátí. A my stále čekáme a už jsme z toho asi i celí netrpěliví, ale ještě jednou věcí nás vypravěč Matoušova evangelia bude chvíli

provokovat. Neboť se konečně plní, co bylo kdysi slíbeno a řečeno ústy proroka Izajáše a po něm Zacharjáše, že přijde ten, král, a přijde tiše, sedě na oslím spřežení podrobeném našimi životy, tedy těmi, kdo se jimi nechávají vozit.

A učedníci jdou a činí, co jim Ježíš přikázal, přivedou oslici i oslátko, položí na ně své pláště a on se na ně posadí. Horší nebo možná spíš zdoluhavější už to být ani nemůže a my stále čekáme. Nebo čekáme, my se připravujeme na to, co přijde. Někdy je to totiž tak, že nám taková dlouhá příprava může být k tomu uvědomit si, co nebo kdo to vlastně přichází a přijítí má. A na koho nebo na co to vlastně celou tu dobu čekáme.

Na Pána Ježíše přece, jenže tak jednoduché to nebylo, není a ani nebude. Kdo je totiž ten Pán Ježíš? Syn Davidův? Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově? Jak jsme to slyšeli a jak to zní z posledních provolání před branami Jeruzaléma?

Ten, který stále přichází. Bude mu to trvat ještě tři další neděle, bude se k nám blížit, až dokud na jeho příchod nebudeme stoprocentně připraveni, ale hlavně i sama jeho konečná nebo spíš nekonečná přítomnost bude i pak poznamenána jeho neustálými příchody a odchody, jeho věčným pohybem, nikde se moc dlouho nezdrží, hned zase půjde někam jinam. Vlastně tu bude jen na chvíli, ale ta chvíle bude trvat celý jeho život a možná tu bude i potom. Taky

půjde o to, jak my ho přivítáme a oslavíme. Teď sem však stále přichází a my na něj stále čekáme.

Zadruhé: v kom a čem mezi nás přijde. A bude sám? V Ježíši přicházejí celé dějiny Božího lidu, v něm se završí to, co předpovídali všichni starozákonní proroci, po čem toužili celé generace před i za námi, co se stalo, aby se splnilo, co bylo kdysi řečeno. Ježíšův příchod se totiž stane i novým začátkem, nových dějin, které se už možná ani nebudou opakovat, začne něco úplně nového, o čem ještě nemáme ani tušení, nové stvoření, v němž se promění i to staré a následně bude spaseno dost možná i pouhou jeho přítomností. Co já vím. V každém případě přijde ve slávě, až se tomu možná budeme divit a vůbec, kdo ví, co nás v něm ještě čeká. A sám asi nebude, přijde s ním i Hospodin, a dokonce celý zástup lidu a všichni budou provolávat jeho jméno před ním i za ním.

Zatřetí: a co my s tím: Ježíš sám se nám představuje usednutím na oslátka a voláním zástupů je prohlašován za jejich tichého krále. Což by fakticky znamenalo ho pokorně přijmout mezi sebe i se všemi osli a vděčně a radostně mu provolávat slávu, svěřovat mu své životy a vzdávat chválu za to, že konečně přišel a my jsme se konečně dočkali. Nebyl by to však on, Ježíš, aby spolu s ním nepřišlo ještě něco zdánlivě paradoxního, totiž že ho celou dobu vítají především ti chudí, nuzní, ubozí, nešťastní, ti, kteří asi jinak měli

dost jiných starostí než prostírat své pláště či odsekávat ratolesti stromů a stlát je na cestu. Ne, s Ježíšem přichází naděje, a to právě pro všechny ty, kdo ji opravdu potřebují. Naděje, že se vše opět v dobré obrátí a co tak i bylo, i zůstane. Všechno špatné bude přemoženo, jeho pravda a láska zvítězí nade vši lží a nenávisť, aspoň v ten den jeho slavného příchodu, v čase a prostoru, který nám on sám dal tím, že mezi nás zavítal a je tady někde uprostřed.

A konečně: máme se z toho radovat. Radovat? Zvlášť když víme, jak jeho příběh putování na této zemi skončí? Radovat. Radovat se z toho, že jsme tady a on je tu s námi, že se v něm naplnila všechna Boží zaslíbení, zjevila se Boží věrnost nám lidem. Že se konečně stalo to, na co jsme tak dlouho čekali anebo co jsme už ani nečekali a ono se to stalo. Což je sice všechno hrozně hezké, ale pořád jako by nám něco chybělo. Nějaký konkrétní dopad na naše životy, které sice snad už nejsou takové, jako těch slavicích zástupů, ale stejně jsou nějaké.

To nové, s čím Ježíš přichází kromě toho, že nové bude úplně všechno a nezůstane po něm kámen na kameni, je jeho pomoc. Hosanna znamená pomoc již! sláva Bohu na výsostech, síla, moc a spasení, byť na jednom nebo dvou bezmocných oslech. Pomoc, která přichází do našich světů, do našich životů, které jsou všelijaké, do toho, co bychom tak rádi měli už tady a teď, a přitom stále jen če-

káme. Je to však radost z malých věcí, z jedné vesnice a dvou oslů, oslice a oslátka, které Pán potřebuje a hned je zase vrátí. Radost z toho, že se na ně Ježíš mohl posadit a nemusel do Jeruzaléma dojít pěšky. Radost z toho, že se taky konečně plní, co bylo kdysi zaslíbeno, resp. řečeno, radost z toho, co třeba ještě nevidíme, ale už se to blíží nebo to už vidíme a ono se to stejně ještě blíží. A ne, není to radost z pouhé přítomnosti, je to radost z očekávání, z toho, co se děje a ještě stane, z naděje, která sice pořád nikde, ale už se blíží. Možná radost ze společenství, že tu vůbec můžeme být, možná jen z toho, že jsme stále na začátku, teď adventního období, a za čas toho vánočního. Radost z toho, že Pán Ježíš bere na sebe i naše životy. Zkrátka radost z pouhého očekávání.

Z naplnění Božích zaslíbení, z toho, že Hospodinovy sliby jsou věrné a spolehlivé, z převahy Boží moci nade všemi našimi představami o takovém Králi. Jako bezbranný a pokorný Kníže pokoje. Co Kníže, na oslátku tažený tichý Spasitel.

Takhle nějak k nám a za námi přijíždí ten, kdo má méně nebo možná ještě méně síly, schopností, hodnoty než druzí a slavným a vítaným se stává jen díky svému jménu, které je požehnané a nadto přicházející ve jménu Božím.

Na co se tak máme především těšit a co v něm i z toho nastávajícího času očekávání jeho slavného příchodu máme čekat? Spoje-

ní toho, co se odehrává tady na zemi, v naší slabosti s tím, co přichází z nebe? Boží slávu a spravedlnost či snad časnost jeho pozemského putování s věčností Božích nebeských zaslíbení? Může být, důležité je, že král tvůj přichází k tobě a na nás je ho tedy s radostí přivítat. A ještě radostněji očekávat, co přijde s ním, jestli jen on sám nebo si sebou ještě něco přiveze. Třeba Boží milost, splnění všech očekávání či jen sám sebe jako toho, který tu s námi i chvíli zůstane.

Milí bratři a milé sestry, kéž je nám znamením jeho přítomnosti i slavení svatě večere Páně, kéž se nám i k nám přiblíží i on sám ve svém Duchu a ve víře, že ho můžeme a smíme přijmout radostně, právě teď a právě dnes.

A to i přesto, že si na jeho plný příchod asi ještě chvíli počkáme. Ne, že by se nyní blížil nějak polovičatě, ale v plnosti prý přijde ještě podruhé. A možná to bude v ještě větší slávě, možná se tomu budeme i my sami divit a možná se toho i dočkáme.

Zatím jsme však stále na začátku, a nejen samotného adventního období očekávání, ale i na začátku všeho toho, co nás nejen v něm, ale i tak nějak ve všem ještě čeká. Zatím se jen naplňuje, co bylo kdysi zaslíbeno a co si z toho vezmeme a vybereme, je v podstatě jen a jen na nás. Ostatně jako vždy, když se něco blíží a my to zatím jen smíme radostně vyhlížet.

PISEŇ / 452 Za dar Slova